

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 09.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **2659** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба вх. № 6879 от 06.04.2010 година, по описа на Административен съд – С. град, подадена от Д. В. Х., срещу Заповед № 194/28.01.2010 г., издадена от заместник началника на отдел Пътна полиция, П. Столична дирекция на вътрешните работи (С.), с която му е наложена принудителна административна мярка по смисъла на чл. 171, т. 1, б.”б” от ЗДвП временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца, като се зачита времето на фактическото отнемане, считано от 19.01.2010 г.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед като издадена П. наличие на съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Изразено е искане за отмяна на заповедта, с която му е наложена ПАМ, на основание чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Дацев, който поддържа жалбата и направеното искане. Релевира довод за нарушение на чл. 26 от АПК.

Ответникът – заместник Н. на отдел Пътна полиция П. Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и изразява искане същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, в решаващия състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно мотивите на оспорената заповед, административният орган е установил, че на 19.01.2010г. в гр. С. Д. В. Х. е управлявал пътно превозно средство в нарушение на чл. 5, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата, П. което е бил спрян от органите на „Пътна полиция” – С., с цел извършване на проверка. П. проверката е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 194/19.01.2010г. Административният орган е направил заключение за наличие на предпоставки по чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП, поради което и на основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП, вр. чл. 171, т. 4 от ЗДвП е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца, като се зачита времето на фактическото отнемане, считано от 19.01.2010г.

По делото не са представени доказателства, удостоверяващи датата, на която Заповед № 194/28.01.2010 г., издадена от заместник началника на отдел Пътна полиция П. Столична дирекция на вътрешните работи е връчена на жалбоподателя, поради което съдът приема, че е спазен законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК.

П. така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна – адресат на оспорения акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, б. „б” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност. Съгласно чл. 170, ал.1 от ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. По силата на чл. 165, ал.1, т. 1 от ЗДвП, определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства, като, на основание чл. 165, ал.2, т. 2 от ЗДвП, П. изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи. По делото е представена Заповед № I з – 1393/09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи, по силата на която заместник началника на отдел “Пътна полиция” П. Столична дирекция „Полиция” (понастоящем Столична дирекция на вътрешните работи), на основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП е упълномощен да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки по ЗДвП. Следователно, оспорената заповед № 194/28.01.2010г., издадена от заместник началника на отдел Пътна полиция П. Столична дирекция на вътрешните работи е издадена от орган, който притежава съответната компетентност. Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, като П. издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че заповедта е издадена в нарушение на чл. 26 от АПК. Според последната разпоредба, П. започване на производството по издаване на индивидуален административен акт заинтересованите граждани и организации се уведомяват от страна на административния орган. В случая,

спрямо жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение, с който е констатирано извършено нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал.2, т. 3 от ЗДвП. Извършено е медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта, като е регистриран резултат 0,85 на хиляда. Медицинският талон е подписан от жалбоподателя. Следователно Д. Х. е бил уведомен, че от страна на компетентните органи е констатирано извършено от него нарушение на разпоредбите на Закона за движение по пътищата. Действително, не са представени доказателства, че жалбоподателят е бил уведомен за започналото производство по издаване на оспорената заповед, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като за адресата на акта съществува възможност да направи възражения и да представи доказателства в производството по оспорване на акта.

Видно от талон за медицинско изследване № 0303079 на Д. В. Х. е направено медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта и е регистриран резултат 0,85 на хиляда. Медицинският талон е подписан от жалбоподателя. По силата на разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б", предл. 1-во от ЗДвП временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

В случая е безспорно установено, че Д. В. Х. е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, поради което е налице хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б”, предл. 1-во от ЗДвП. С проявлението на релевантния факт възниква публичното право на административния орган да приложи принудителна административна мярка, като отнеме временно свидетелството за управление на МПС на водача, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца. От последното следва, че издадената на цитираното правно основание заповед на заместник началника на отдел Пътна полиция – С. съответства на действащите законови разпоредби, а подадената срещу заповедта жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. П. този изход на спора и предвид изричната претенция на процесуалния представител на ответника, на последния следва да бъдат присъдени направените по делото разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд С. – град, I АО, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. Х., срещу Заповед № 194/28.01.2010 г., издадена от заместник началника на отдел Пътна полиция, П. Столична дирекция на вътрешните работи, с която му е наложена принудителна административна мярка по смисъла на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца, като се зачита времето на фактическото отнемане, считано от 19.01.2010 г.

ОСЪЖДА Д. В. Х., ЕГН: *, с адрес гр. С., ж.к. Красно село – Борово, бл.215, вх.В, .2 да

заплати на заместник началника на отдел Пътна полиция, П. Столична дирекция на вътрешните работи, гр. С., БУ. Д Ц. № 33, направените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: